

[Hagen Hagensen.]

Jeg enig, men der kan nok være anledning til en drøftelse på ny af dette forhold.

De øvrige ting i lovforslaget, det nye med diplomaters beskyttelse og spørgsmålet om at give fremmede straffedomme retskraft, er jeg enig i, og hvad angår spørgsmålet om den nye strafferamme — for det er jo egentlig det, der er tale om — for narkokriminalitet, rammer den jo kun de meget strenge tilfælde. Jeg har tidligere gjort bemærkninger om og synes ikke, det kan siges klarere og bedre, end ministeren har gjort det i sin fremsættelse af lovforslaget, hvad det er, man vil ramme. Deri er jeg på forhånd enig; det er på den måde, man skal bruge denne lovbestemmelse.

Ebba Strange (SF):

Vi kan fra SFs side tilslutte os de ændringer i borgerlig straffelov, der drejer sig om ratifikation af FN-konventionen om forebyggelse af og straf for forbrydelser mod internationalt beskyttede personer. Den er i forvejen undertegnet af en lang række lande fra alle verdensdele, og det er derfor naturligt, at Danmark også tilslutter sig den.

Det næste punkt, jeg vil opholde mig ved i den række af lovændringer, vi står over for her, er spørgsmålet om psykisk abnormitet. Det har vi tidligere haft til drøftelse i salen, og vi har fra SFs side tilsluttet os, at man opretholder tilregnelighedskriteriet; det agter vi fortsat at gøre. Vi er også tilfreds med, at man gør foranstaltningerne efter § 69 tidsbegrænsede, men vi vil gerne i forbindelse med udvalgsarbejdet diskutere, hvordan man kan sikre sig hensigtsmæssige foranstaltninger over for netop disse mennesker.

Formålet med en institutionsanbringelse efter straffeloven må være resocialisering, og jeg ved personligt gennem udsagn fra adskillige af åndssvageforsorgens institutioner, at de får henvist klienter efter denne regel, som ikke kan resocialiseres i de omgivelser, hvori de findes, fordi de er anbragt sammen med i visse tilfælde meget svært åndssvage personer, der ikke fremmer den resocialiseringsproces, som det var tanken skulle foregå. Jeg mener, det er meget vigtigt, at vi i udvalget får drøftet, hvor vi kan placere disse mennesker bedst, sådan at det, der bliver tale om, virkelig er en resocialisering.

Jeg spurgte den forrige minister om disse ting, og jeg håber, at vi kan få klaring på det i denne samling.

Jeg skal også opholde mig lidt ved spørgsmålet om forøgelse af straffen for den grove narkotikahandel.

Da vi sidst behandlede dette forslag, gav jeg udtryk for modstand mod en forhøjelse af strafferammen, og jeg gav udtryk for det af de grunde, som også tidligere er blevet nævnt her fra talerstolen, nemlig frygt for, at det ville få afsmittende virkning nedefter, og frygt for, at det alligevel ikke blev de store hajer, man fik fat i, selv om man vedtog denne lovgivning. Vi tror fra SFs side ikke ret meget på straf som generalpræventivt middel, men er på den anden side klar over, at de mennesker, som det her drejer sig om, altså de rigtig store internationale narko-handlere, regner straffen med som en af de omkostningsfaktorer, de må indregne, når de vurderer, hvor det bedst kan betale sig at prøve at få afsat deres stoffer.

Imidlertid ser det ud til, ikke mindst under indtryk af den sidste tids narkosager, at det i højere og højere grad bliver personer, der ikke er i social nød, der beskæftiger sig med disse ting, men i meget høj grad mennesker, der selv har deres på det tørre, som udnytter andre, svage personers sociale nød, og det gør, at vi godt vil være med til at se på lovforslaget i udvalget. Det, vi har at gøre med, er virkelig internationale bander, og jeg kan godt forstå justitsministerens bemærkning om, at hvis Danmark ligger som en oase med en lav strafferamme, vil vi virke umiddelbart tiltrækkende.

Men jeg vil godt sige som noget helt principielt, at vigtigere end en forhøjelse af strafferammen mener vi fra SFs side det er, at der stilles flere midler til rådighed for patruljering ved vore grænser, så vi får stoppet narkohajerne ved grænserne og ikke først lader dem komme ind i landet. Det, der er sket med vores toldvæsen, ikke mindst efter at vi er blevet tilsluttet EF, er, at tolderne sidder og laver momsregnskab, som de skal i kraft af vores EF-tilslutning, og derfor ikke får tid og kræfter tilovers til at varetage deres egentlige opgave, som burde være at forhindre netop den slags mennesker, vi her taler om, i at komme ind i landet.

SF ønsker principielt en liberalisering af